meest wadata ja kuulda, igga sam olli tal omas kohhas ja igga sõna omas paigas. Ta olli kaugelest ümber reisinud ja olli palju näind ja kuulnd, ja olli mõnda ka tähhele pand ja õppetust wasta wõtnud iñimeste käest ja juhtusest. Alli ollin ärra tallitand ja läksin tuppa taggasi juttu sahkama. Jo Andres ja wõeras mees ollid juttu allustand.

Andres ütles: „Jubba nälg kohhendab kaelkotti ja korib keppi. Kust poolt külla-mees tulled, kas iggal pool rukkis ni waene on, kui meil?“ Wõeras ütles: „Jumal parako, iggal pool sesamane willetsus. Mõisa wäljade peal iggal pool kaunis willi, agga kui tuul tallopoja põldude móda puhhub, üks kõrs teist kinni ei sa.“ Miña siis küssisin: „kudda se iñe-assi tulleb, et iggas kohhas tallopoja wäljad sandid ja mõisa wäljad kaunid?“ Wõeras ütles: „ei olle se werske seemne pärrast, ei olle se oleto külwamise sú, ei olle se tule ei ka ku teggu, — aina miñewa süggise ilm ja wihm rikkus tallopoja rukkiwäljad ärra.“ Mulle tulli jo südame jällestus peale — jubba Andres wangutas pead ja ütles: tühhi jut!

Wõeras mehhe wist ei tunnud ja wõttis selle sõna poleks wihhaks, ütteldes: „wai nõnda; miña tahhan oma kõñe ärraselletada, ütle siña siis parremat õppetust, ja same siis kuulda, kummale kolmas mees õigust annab.

Miña ollen kaugeleste maal ümbersõitnud

ja ollen moisnikkude ja tallorahwa käest kuulnud, et eñamiste werske seemnega külwasid; agga werske seemne rukkis on mõisa wäljade peal kaunis ja tallopoja wäljadel aina waene. Kus waña seemnega külwasid, on se samane assi. Sedda sama wist ei olle ka põlloarrimise sú: oletuma põld on ni sama paljas kui olekandja. Kas ku wõi tule teggu, sedda wõid siña pärrast tähhendata, ehk siña olled targem ku = kubjas ehk tule = katsja kui miña. — Kui sa agga miñewa suwwe ilma tähhele pañid, kül sa siis tead, et Jani päwast Jakobi päwani ja Jakobi päwast 3. Augusti ku päwani wihma ja jälle wihma sadas, igga päw ja igga ó ikka eñam, et põllud aina porrilombid ollid. 3. Augusti ku päwal tulli kuiwa ja kuiw taewas jäi meile 28. Augusti sadik, se olli agga pissut ülle kolme näddala; siis akkas jälle wihma puistama ja päw olli päwast märjem. Kuiwal ajal mõisa wäljad saiwad walmis ja olli ka weel seemnel aega iddaneta ja tõusta. Tallopoegade külwi ajad olliwad iljamad. Egga enne Rukki = Marja = päwa iwwa põldu ei wissata. Üks otas weel nore ku peale, teine tõi leppa lehtedest tarkust, kolmas kasse oksadest, neljas otas koer piddi akkama rohtu sóma, — kuiw aeg tõttas móda, ja iwwa, mis liig märja mulla sisse sai, mäddanes ärra, enne kui iddanema akkas. Agga kes perremees ka aeksaste

Tarto- ja WÃƒÂ¼rroma Kalender 1842, lk. 28